

DWUSETNY (4) *nm*

e jasne.

sg m N dwusetny (2). ◇ G dwusetn(e)go (1). ◇ pl N subst dwusetn(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn); poza tym XVIII w.: dwóchsetny.

1. *Dwóchsetny (liczebnik porządkowy odpowiadający liczebnikowi głównemu: dwieście); ducentesimus Mącz, Cn (3) : Mącz 47c, [95]d; y ták zarázem Duchá wypuścił/ wielki y ławny Chryštułow męczeńnik/ roku P. tyśiącnego/ dwufetnego/ pięćdziesiątego wtorego SkarŻyw 373.*

2. *Zawierający w sobie dwieście jednostek (1) : Ducenaria pondera, Dwufetne funty. Mącz [95]d.*

Cf DWUSTY

BZ